

Тиждень права

в КЗ КОР «Чорнобильський медичний фаховий коледж»

Всесвітній День прав людини – міжнародне свято, що відзначається 10 грудня за пропозицією Генеральної Асамблеї ООН, знаменуючи річницю ухвалення Асамблеєю Загальної декларації прав людини в 1948 році.

Щороку в тиждень, що включає 10 грудня – День прав людини, Указом Президента України від 08.12.2008 року № 1149 «Про Всеукраїнський тиждень права» в Україні започатковано проведення Всеукраїнського тижня права.

На даний час Україна знаходиться в досить складних політичних, економічних, соціальних, психологічних обставинах. Проведення «Тижня права» на даний час, як ніколи актуально для студентів медичного коледжу, адже основною його метою є підвищення рівня правової культури населення, а також проінформованість громадян щодо їхніх конституційних прав та свобод, можливостей їх реалізації та захисту.

Не став винятком цей рік для студентів КЗ КОР «Чорнобильський медичний фаховий коледж». З 5 грудня по 9 грудня в коледжі пройшов тиждень правових знань.

Тиждень права був проведений у формі конкурсу творів – роздумів на теми: «Захист яких прав людини я вважаю найбільш важливим», «Вторгнення росії в Україну як акт агресії та зухвале порушення міжнародного права», «Декларація прав людини. Права та обов'язки студентів».

Проведення даного конкурсу надзвичайно важливе, адже він дає можливість з'ясувати, які права людини є найбільш важливими, які з них зараз порушені в нашій країні в наслідок збройної агресії. Конкурсне завдання дало можливість кожному учаснику розкрити свій творчий потенціал.

06 грудня 2022 року студенти – медики 2-В курсу випробували свої сили, взявши участь у правовій олімпіаді. І, як виявилось, з досить непоганими результатами. Тут можна відмітити Альону Остапенко, Тетяну Дзюбу, Анжелу Крамаренко, Євгенію Ремесло.

До участі у конкурсі творів-роздумів долучилися студенти 1-А та 2-В курсів, а саме: Маргарита Свиридоненко (1-А), Олена Савицька (1-А), Артур Білоус (1-А), Альона Остапенко (2-В).

Ці студенти зуміли донести суть прав людини, довели необхідність їх захисту, згадали про те, як країна-агресор порушила всі до єдиного положення цього документу.

09 грудня 2022 року відбувся фінальний етап творчого конкурсу серед студентської молоді КЗ КОР «Чорнобильський медичний фаховий коледж».

Закінчився тиждень. Підведені підсумки. Але робота в навчальному закладі по вихованню у студентів потягу до поглиблення правових знань, поширенню правової культури та освіченості в студентському середовищі не закінчується.

На особливу увагу заслуговує твір студентки 1-А курсу Маргарити Свиридоненко, її роздуми про минуле довоєнне життя, порушені права, які зруйнувала російська орда та про світле, обов'язково переможне майбутнє.

«Вторгнення Росії в Україну як акт агресії та зухвале порушення міжнародного права»

У повітрі кружляють сніжинки. Я йду вулицями міста назву якого до початку літа я й не чула. Березань прихистила мою родину у скрутну годину.

До мене прийшли спогади. Моє дитинство. Мій рідний Сєвєродонецьк... Моя школа. Мої однокласники. Все це у минулому...

24 лютого 2022 р. поділило життя людей навпіл. Тільки зараз я розумію, якими щасливими ми були до цієї дати. Ми ходили до школи, зустрічалися з друзями,

мріяли куди вступати після школи, яку професію обрати у майбутньому... З найкращою подругою ми обирали собі зачіски та вбрання до випускного балу. Але... Всі наші мрії перекреслила війна з росією, яка зненацька розпочала повномасштабне вторгнення в міста та села України.

24 лютого... Не зовсім розуміла, що навколо відбувається. Галас людей, метушня сусідів і нескінченні черги машин, які рушали в одному напрямку: з нашого міста. Ще тоді були надії, що це швидко минеться, що все-якийсь дивний сон. А потім пролунав перший справжній залп, такий влучний, що зруйнував аеропорт нашого міста. А потім, день-у-день, таких пострілів та залпів було безліч. Моя родина взяла з собою саме необхідне й зачинила двері нашої квартири. Разом із сусідами я пережила найстрашніші 3 місяці в моєму житті. Ховаючись у підвалі, я розуміла, що людське життя, може обіратися будь-якої миті... Це були умови, де людина втрачала всі «людські права». Без світла, води, зв'язку, не маючи достатньої кількості їжі, ніякої медичної допомоги, і головне, що мені дуже не вистачало, без можливості вільно пересуватися хоча би біля нашого дому і дихати на повні груди свіжим повітрям. Коли людина проходить такі випробування, вона починає цінувати такі, здавалося би, прості речі.

Закінчиться війна. Настане мир. Я мрію, що представники міжнародних організацій збируться у Гаазькому кримінальному суді, щоб вирішити долю країни агресорки. росію притягнуть до відповідальності за всі нею скоєні злочини: за зруйновані українські міста і села, за скалічені людські долі, за дітей, у яких війна забрала батьків, за знущання над захисниками, що потрапили у полон до росіян, за бомбардування по містам фосфорними бомбами, за випалені війною родючі землі, за погіршення екології тощо...

Я дуже сподіваюся, що ми всі обов'язково побачимо, що будь-яка агресія має бути покарана, щоб інші країни ніколи не повторили такий гіркий досвід з порушення міжнародних прав.

Маргарита Свиридоненко

